

พระสังกัจจายน์ยืน

หนึ่งเดียวแห่งราชอาณาจักรสยาม

วัดเกาะหงษ์ อ.เมือง จ.นครสวรรค์

พระสังกัจจายน์ยืน

อุดมสมบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์

วัดเกาะหงษ์ จ.นครสวรรค์

หลวงพ่อสุขจิต

วัดเกาะหงษ์ จ.นครสวรรค์

พระสังกัจจายน์ยืน

อุดมสมบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์

วัดเกาะหงษ์ จ.นครสวรรค์

พระสังกัจจายน์
วัดเกาะหงษ์ จ.นครสวรรค์

พิมพ์จำนวน ๑,๑๐๐ เล่ม
เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔

พิมพ์ที่ หจก.สามลดา โทร. ๐๒-๔๖๒-๐๓๐๓

สารบัญ

ตามรอยพระยุคลบาท ๑
วัดเกาะหงษ์ ๖
พระสังกัจจายน์ยืน ๖
พระคาถาเชิญชุมนุมเทวดา ๘
บูชาพระรัตนตรัย ๘
บทกราบพระรัตนตรัย ๙
นมัสการพระรัตนตรัย ๙
ขอขมาพระรัตนตรัย ๙
ไตรสรณคมน์ ๙
ถวายพรพระ (อิติปิโส) ๑๐
คำอาราธนาศีล ๕ ๑๑
ศีล ๕ ๑๑
บททำวัตรเช้า ๑๒
บททำวัตรเย็น ๒๓
คำอธิษฐานขอพร ๓๒
คำไหว้บารมี ๓๐ ทัศ ๓๓
คาถาโพธิบาท ๓๕
คาถามงคลจักรวาล ๘ ทิศ ๓๕
พระคาถาบูชาพระบรมสารีริกธาตุ
คำอัญเชิญเสด็จพระบรมสารีริกธาตุ ๓๖
คำบูชาพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร ๓๖
คาถาบูชาพระพุทธชินราช ๓๗
คาถาบูชาหลวงพ่อโสธร ๓๗
คำอาราธนาพระสีวลี ๓๗
คาถาบูชาพระพุทธสิหิงค์ ๓๘

คาถาบูชาพระสังกัจจายน์ ๓๘
คาถาหลวงปู่โอภาสี ๓๘
คาถาหลวงปู่ทวด ๓๘
คาถาบูชาหลวงพ่อวัดไร่ขิง ๓๙
คำอาราธนาพระรอดมหาวันลำพูน ๓๙
คาถาบูชาพระสมเด็จ ๓๙
คาถาพระครูบาชุ่ม พุทธโก ๓๙
พระคาถาบูชาพระพุทธเจ้าหลวง (ร.๕) ๓๙
คาถาพระเจ้าตากสินมหาราช ๔๐
คาถากรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์ ๔๐
คาถาบูชาพระพรหม ๔๐
คาถาบูชาพระศิวะ ๔๐
คาถาขอพรพระนารายณ์ ๔๑
คาถาบูชาพระพิฆเณศวร ๔๑
พระคาถาสวดบูชาพระสยามเทวาธิราช ๔๒
คาถาสวดบูชา เจ้าแม่กวนอิม ๔๒
คาถาท้าวเวสสุวรรณ ๔๓
คาถาบูชาท้าวหิรัญพนาสูร ๔๓
อิติปิโส เท่าอายุ ๔๓
การนั่งสมาธิ ๔๔
บทสวดส่งเทวดา ๔๔
คำถวายทาน ๔๔
จริยธรรมของพระโพธิสัตว์ ๑๐ ประการ ๔๕
มงคล ๓๘ ประการ ๔๖
ที่สุดแห่งการดำรงชีวิต ๑๔ ข้อ ๔๗
กรวดน้ำสี่ภาค ๔๗
การอุทิศบุญให้กับผู้เสียชีวิตแล้ว ๔๘

ตามรอยพระยุคลบาท

เสด็จประพาสต้น

มณฑลนครสวรรค์

ครั้งที่๒ ร.ศ.๑๒๕(พ.ศ.๒๔๔๙)

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็น พระราชโอรสองค์ที่ ๙ ในพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๔ และพระเทพศิรินทราบรมราชินี (พระนางเธอพระองค์เจ้ารำเพยภมราภิรมย์) พระองค์ทรงพระราชสมภพ เมื่อวันอังคาร เดือน ๑๐ แรม ๓ ค่ำ ปีฉลู ตรงกับวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ.๒๓๙๖ ได้รับพระราชทาน นามว่า สมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ บดินรเทพมหามงกุฎ บุรุษรัตนราชรวิวงศ์ วรุตมพงศบริพัตร สิริวัฒนราชกุมาร หรือสมเด็จเจ้าฟ้าชายจุฬาลงกรณ์

เมื่อพระบรมชนกนาถ(รัชกาลที่ ๔) เสด็จสวรรคตเนื่องจากประชวรด้วยไข้ป่าหลังจากทอดพระเนตรสุริยุปราคา ที่ตำบลหว้ากอ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ นั้น สมเด็จเจ้าฟ้าชายจุฬาลงกรณ์ทรงมีพระชนมายุเพียง ๑๕ ชันษาเท่านั้น ครั้งทรงได้รับสถาปนาขึ้นเป็นกษัตริย์ รัชกาลที่ ๕ทรงมีพระปรมาภิไธย ว่า พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อพระชนมายุครบ ๒๐ ปี จึงทรงครองราชย์สมบัติปกครองแผ่นดินโดยสมบูรณ์ และมีพิธีราชาภิเษกใหม่ อีกครั้ง เมื่อ พ.ศ.๒๔๑๖

ตามพระนิพนธ์สมเด็จฯกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้กล่าวถึงมูลเหตุการณ์ประพาสต้นในรัชกาลที่ ๕ ว่าเมื่อพ.ศ. ๒๔๗๗ (ร.ศ.๑๒๓) พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ไม่ใคร่จะสบาย ได้เสด็จพระราชดำเนินขึ้นมาประทับรักษาพระองค์อยู่ ณ พระราชวังบางประอิน จ.อยุธยา แต่แทนที่พระอาการจะดีขึ้นกลับไม่ทรงสบายมากขึ้น เพราะราชกิจติดตามมา ทำให้พระราชกังวล เป็นเหตุให้เสวยไม่ได้และบรรทมไม่หลับหมอได้ลงความเห็นว่าควรจะเสด็จประพาสให้พ้นพระราชกิจเป็นการชั่วคราว ทรงพระราชดำริเห็นชอบด้วยจึงโปรดฯให้จัดกระบวนเรือประพาสตามลำน้ำอย่างเงียบๆโดยไม่มีหมายกำหนดการ

นี่คือแรกเริ่มการเสด็จประพาสต้นของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ซึ่งจากการเสด็จประพาสต้น สามารถทำให้พระองค์ทรงสบายหายประชวรได้จึงเป็นเหตุให้พระองค์เสด็จประพาสต้น เป็นครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๒๕ (พ.ศ. ๒๔๔๙)ครั้งแรกออกจากบางประอินอยุธยา เมื่อวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ร.ศ. ๑๒๓(พ.ศ ๒๔๔๗) ครั้งที่สอง ออกจากสวนดุสิตลงเรือที่ตำหนักแพวังหน้าจุดหมายปลายทางคือ ลำน้ำปิง เมืองกำแพงเพชรทรงใคร่เสด็จประพาสหัวเมืองทางลำน้ำปิง ตอนเหนือปากน้ำโพมาช้านานแต่ต้องหาโอกาสให้ได้ คราวนั้นและเวลาปราศจากความเจ็บไข้จึงได้รอมาจนคราวนี้ และในการเสด็จประพาสต้นครั้งที่ ๒ นี้เอง ท่านจึงเสด็จผ่านเมืองนครสวรรค์ปลายทาง

ในการเสด็จประพาสหัวเมืองใหญ่น้อย ในพระราชอาณาเขตนั้นบางคราวก็เสด็จไปเพื่อทรงตรวจจัดการปกครอง ไม่โปรดให้จัดการรับเสด็จเป็นทางการที่เรียกว่าเสด็จประพาสต้น อยู่ในการเสด็จเพื่อสำราญพระราชอิริยาบถ แต่โปรดให้จัดการที่เสด็จไปให้ง่ายยิ่งกว่าเสด็จไปประพาสเพื่อสำราญพระราชอิริยาบถ อย่างสามัญ ที่จะประทับที่ไหนก็จะประทับที่นั่นบางทีก็ทรงเรือเล็กหรือเสด็จโดยสารรถไฟไปมิให้ใครรู้จักพระองค์

มูลเหตุและคุณประโยชน์ ของการเสด็จประพาสต้น

๑. เพื่อสำราญพระราชอิริยาบถ ทรงต้องการเสด็จประพาสอย่างเงียบๆ โดยไม่ให้ราษฎรรู้จักพระองค์ เป็นการพักผ่อน และท่องเที่ยวตรวจดูลักษณะภูมิประเทศอย่างใกล้ชิดทรงพอพระราชหฤทัยจะพักแวะที่ใดก็ทรงแวะที่นั่น โดยเตรียมอาหารกันเอง ปลูกพลับพลาที่ประทับกันเอง ส่วนมากจะแวะตามวัดต่างๆเพราะการเสด็จประพาสนี้เป็นการใกล้ชิดกับราษฎรที่สุดและเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองและเป็นผลให้ราษฎรรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณจงรักภักดีต่อพระองค์ การเสด็จประพาสนี้มักเสด็จโดยเรือและรถไฟ

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

หลวงพ่อกัน วัดเกาะหงษ์

๒. เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการบ้านเมือง เพราะการเสด็จประพาสต้นนั้นปะปนไปกับหมู่ราษฎร โดยที่ราษฎรไม่รู้จักพระองค์ ทำให้พระองค์ทรงทราบถึงชีวิตความเป็นอยู่ ฐานะทางเศรษฐกิจ ความทุกข์สุขของราษฎรและสามารถได้ใกล้ชิด ฟังคำกราบทูลของราษฎรในเรื่องต่างๆ นับว่าเป็นผลดีในการที่จะทรงคิดเปลี่ยนแปลงปรับปรุง พัฒนาบ้านเมืองให้รอดพ้นจากภัยของการล่าอาณานิคมของพวกฝรั่ง พระองค์ทรงทราบความไปถึงการทำงาน การปฏิบัติตัว ของข้าราชการต่อประชาชน

นับว่าพระองค์ทรงได้ผลประโยชน์จากการเสด็จประพาสต้นครั้งนี้ต่อกิจการบ้านเมืองเป็นอันมากพระองค์จึงเป็นที่รักต่อประชาชนทั่วไป การที่พระองค์ได้สมญาว่าสมเด็จพระปิยมหาราชก็มีคำตอบอยู่ในตัวแล้ว และไม่มีกษัตริย์องค์ใดที่จะใกล้ชิดกับราษฎรมากเท่าพระองค์ได้ในยุคนั้น

เสด็จประพาสต้นครั้งที่ ๒

จากหลักฐานพระราชนิพนธ์ รัชกาลที่ ๕ เสด็จประพาสวัดเกาะหงษ์มีใจความดังนี้

วันที่ ๑๒ สิงหาคม ร.ศ. ๑๒๕ (พ.ศ. ๒๔๔๙) เวลาเที่ยงคืนวัดบ้านเกาะ หยุดสำหรับกินข้าวได้ทำมาตามทางแล้วขึ้นบกพบสมภารอายุ ๘๗ ปี เคี้ยวหมากจัดเหมือนสมเด็จ พุฒาจารย์ ตาบอดข้างหนึ่ง แต่รูปร่างเปล่งปลั่งดี วัดใหญ่ รักษาสะอาด มีตึกอย่างเก่า ๒ หลัง ในโบสถ์จารึกว่าสร้างเมื่อ ศักราช ๑๑๕๕ (พ.ศ. ๒๓๓๖) มีพระพุทธรูป ๑ องค์ยืนอยู่ คือ พระสังกัจจายน์ยืนมือกุมท้องอยู่ รูปร่างดี จึงได้ขอพระสังกัจจายน์รูปนี้แล้วให้เงินไว้ ๑ ชั่ง (๘๐ บาท)ให้สร้างขึ้นแทนองค์เดิมปัจจุบันอยู่ที่วัดเกาะหงษ์

วัดเกาะหงษ์

วัดเกาะหงษ์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๖ ตำบลตะเคียนเลื่อน อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ เป็นวัดที่มีชื่อเสียงทางพุทธาคมมาแต่อดีตแล้วยังสืบทอดวิชาเหยียบฉ่า รักษาโรคอัมพฤตอัมพาต วิชาประสานกระดูกโดยพระใบฎีกาบุญชูเจ้าอาวาสวัดเกาะหงษ์องค์ปัจจุบันซึ่งเป็นศิษย์ก้นกุฏิของพระครูนิโรธรรมประยุตร์(หรือหลวงพ่ออินทร์) เดิมที่นั้นบริเวณรอบเป็นวัดที่ตั้งของชุมชนชาวมอญ อพยพมาอาศัยตั้งแต่สมัยอยุธยาไม่ได้ก่อสร้างวัดขึ้นเป็นศูนย์รวมจิตใจของชาวมอญหลักฐานทางโบราณสถานสำคัญของวัด คือ อุโบสถเก่า ซึ่งวิหารมีปติมากรรมปูนปั้นรูปยักษ์รบพระและรูปนารายณ์ทรงสุบรรณหรือนารายณ์ทรงครุฑ จับนาคอันงดงามและมีรอยพระพุทธบาท ๔ รอยบนผนังอุโบสถมีอายุมากกว่า ๒๐๐ ปีตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน และมีรูปปั้นพระสังกัจจายน์ยืนที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงพระราชทานทรัพย์เพื่อสร้างแทนองค์เก่าที่พระองค์ทรงขอไป

วัดเกาะหงษ์เป็นอารามของพระอมตะเถราจารย์ชื่อดัง เมืองนครสวรรค์ คือ หลวงพ่ออินทร์ ซึ่งเป็นศิษย์เอกหลวงปู่กัน ที่มีชื่อเสียงเกียรติคุณโด่งดัง สืบต่อจากหลวงพ่อเดิม วัดหนองโพ โดยเฉพาะวิชาประสานต่อกระดูกและได้รับตราพระราชทานสมณศักดิ์ เป็นพระครูสัญญาบัตร พระครูนิโรธรรมประยุตร์ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ หลวงปู่อินทร์มรณภาพวันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๓ สิริอายุได้ ๘๘ ปี แต่กายสังขารไม่เน่าสลายแข็งเหมือนหินอยู่ในโลงแก้วศาลากลางเปรียญของวัดเกาะหงษ์

พระสังกัจจายน์ยืน

พระสังกัจจายน์ยืน โดยองค์ที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันเป็นองค์ที่สร้างขึ้นใหม่สำหรับองค์เดิม ได้มีหลักฐานปรากฏว่ารัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จประพาสทางเหนือในปี พ.ศ. ๒๔๔๙ (ร.ศ. ๑๒๕) และได้ทรงแวะที่วัดด้วย พระองค์ได้เสด็จขึ้นไปทรงนมัสการพระประธานในอุโบสถทรงเห็นพระสังกัจจายน์

ทรงพอพระทัยเป็นอันมากจึงได้ขออัญเชิญพระสังกัจจายน์นั้นไป แล้วพระราชทานพระราชทรัพย์จำนวน ๑ ชั่ง (๘๐ บาท) เพื่อให้จัดสร้างขึ้นใหม่แทน ซึ่งก็คือองค์ที่เห็นในปัจจุบัน

ปัจจุบันพระสังกัจจายน์องค์จำลองของวัดเกาะหงษ์เป็นที่เคารพสักการบูชาของประชาชนทั่วไปยิ่งนัก ในมงคลโอกาสนี้ วัดเกาะหงษ์ได้จัดสร้างพระสังกัจจายน์ยืนองค์ใหญ่แกะสลักด้วยหินทรายทั้งองค์ ขนาดสูง ๑๙.๓๙ เมตร มูลค่าการจัดสร้างประมาณ ๗ ล้าน โดยจำลององค์จริงพระพุทธเจ้าหลวงอัญเชิญไปเพื่อเป็นที่สักการบูชาและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางศาสนาอีกแห่งหนึ่งของ จ.นครสวรรค์ โดยกำหนดประกอบพิธีวางศิลาฤกษ์แท่นฐานประดิษฐานพระสังกัจจายน์ยืนองค์ใหญ่ในประเทศไทย วันพฤหัสบดี ๑๐ มกราคม ๒๕๕๑ เวลา ๑๕.๑๙ น. ขณะนี้ยังสร้างไม่แล้วเสร็จ จึงขอเชิญชวนพุทธศาสนิกชน ฯลฯ ร่วมกัน

สร้างพระสังกัจจายน์ยืน ซึ่งมีความหมายงดงามและมีความศักดิ์สิทธิ์นำมาซึ่งโภคทรัพย์แก่ผู้สักการบูชาเป็นยิ่งนักและมีความศักดิ์สิทธิ์ ผู้เฒ่าผู้แก่เล่าว่า ผู้ใดได้สร้างพระสังกัจจายน์ยืนนี้จะเป็นผู้มีอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ(ไม่หลงลืม) และศฤงคาร อันเป็นสมบัติแห่งโลกมนุษย์นั้นแลเหล่าเทวดา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ย่อมอำนวยอวยพรให้ประสบแด่ที่เป็นมงคลทั้งสิ้นแลฯ

คำอธิษฐานอัญเชิญเทวดาและขอพรพระ

ข้าแต่พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ข้าพเจ้าขอน้อมอัญเชิญเทพยดาเจ้าทั้งหลาย โปรดได้เสด็จมาฟังการสวดมนต์ของข้าพเจ้า ขอให้มาอนุโมทนา และประสิทธิ์ประสาทพรให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าขอขมากรรม หากกรรมใดที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้วผิดพลาดประการใด ด้วยกาย วาจา และด้วยใจก็ดี ตั้งแต่อดีตชาติเป็นต้นมาจวบจนในวันนี้ ทั้งที่ตั้งใจก็ดี ไม่ตั้งใจก็ดี ทั้งที่ข้าพเจ้าระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ทั้งที่ข้าพเจ้ารู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี และรู้เท่าถึงการณ์ก็ดี ขอทุก ๆ พระองค์จงโปรดเมตตาอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญฯ

ข้าพเจ้าขอถวายพระพร ขอทุก ๆ พระองค์จงทรงเกษมสำราญ จงทรงพระชนม์อายุยืนนาน จงทรงพระญาณบารมีสูงยิ่ง ๆ ขึ้นไปเทอญ

ขอพระองค์ท่านทั้งหลาย จงประทานพรให้ข้าพเจ้าพ้นจาก สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์เสนียดจัญไร จงพ้นไปจากตัวของข้าพเจ้า และขอให้ข้าพเจ้าได้ตาทิพย์ หูทิพย์ และ เจโตปริยะญาณ พร้อมทั้งเกิดดวงตาเห็นธรรมได้สำเร็จมรรคผล นิพานเทอญ

สาธุ สาธุ สาธุ กราบ 3 ครั้ง

พระคาถาเชิญชุมนุมเทวดา

สะรัชชัง สะเสนัง สะพันธุง นะรินทัง
ปะริตตานุภาโว สะทา รักขะตูติ
ผะริตวานะ เมตตัง สะเมตตา ภะทันตา
อะวิกขิตตะจิตตา ปะริตตัง ภะณันตุ สัคเค กาเม จะ รูเป

คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน
ทีเป รัฏเฐ จะ คาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคหะวัตถุมหิ เขตเต
ภุมมา จายันตุ เทวา ชะละถะละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา
ติฏฐันตา สันติเก ยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ

ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

บูชาพระรัตนตรัย

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูชะยามิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูชะยามิ

อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูชะยามิ

บทกราบพระรัตนตรัย

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ
(กราบ)
สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ
(กราบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ
(กราบ)

นมัสการพระรัตนตรัย

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
(3 จบ)

ขอขมาพระรัตนตรัย

วันทามิ พุทธัง, สัพพะ เมโทสัง, ขะมะถะเม ภันเต,
วันทามิ ธัมมัง, สัพพะ เมโทสัง, ขะมะถะเม ภันเต,
วันทามิ สังฆัง, สัพพะ เมโทสัง, ขะมะถะเม ภันเต

ไตรสรณคมน์

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ

ทุติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ทุติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ
ตะติยัมปิ สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ

ถวายพรพระ (อิติปิโสฯ)

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน, สุคะโตโลกะวิทู
อะนุตตะโร ปุริสสะธัมมะสาระถิ,สัตถา เทวะมะนุสสานัง
พุทโธ ภะคะวาติ
(พุทธคุณ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก
เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ
วิญญูหีติ (อ่านว่า วิญญูฮีติ)
(ธรรมคุณ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ
ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคะลา
เอสะ ภะคะวะโต
สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย
อัญชะลีกะระณีโย

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ
(สังฆคุณ)

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะนัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะ สีลานิ ยาจามะ

ศีล ๕

ปาณาติปาตา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
อทินนาทานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
กาเมสุมิจฉาจารา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
มุสาวาทา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ
สุราเมระยะมัชชะปะมาทัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ

ถ้าศีล ๘ ให้เปลี่ยนข้อ กาเมสุมิจฉาจารา เปลี่ยนเป็น อะพรัหมะจะริยา ว่าต่อจากศีลข้อ ๕ สุราเมระยะ....ดังนี้
วิกาละโภชะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
นัจจะคีตะวาทิตะวิสูกะทัสสะนา มาลาคันธะวิเลปะนะธาระณะมัณฑะนะวิภูสะนัฏฐานา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.
อุจจาสะยะนะมะหาสะยะนา เวระมะณี สิกขาปะทัง สะมาทิยามิ.

บททำวัตรเช้า
คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส, ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
สฺวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,
พระธรรมเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,
ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,
สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,
ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา,
ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง,
อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,
ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า, จงรับเครื่องสักการะ อันเป็นบรรณาการของคนยากทั้งหลายเหล่านี้,
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ตลอดกาลนาน เทอญ.

บทนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง, สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา,
พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ,
ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน, (กราบ)
สฺวากขาโต, ภะคะวะตา ธัมโม,
พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,
ธัมมัง นะมัสสามิ,
ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม, (กราบ)
สุปะฏิปันโน, ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
พระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,
สังฆัง นะมามิ
ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้า
(ปุพพภาคนมการ)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.
(พร้อมกัน)
นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,
ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,
อะระหะโต,
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ.
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
(ว่า ๓ หน)

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ
(พุทธาภิถุติ)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธาภิถุติง กะโรมะ เส

(พร้อมกัน)

โย โส ตะถาคะโต,

พระตถาคตเจ้านั้น พระองค์ใด,

อะระหัง,

เป็นผู้ไกลจากกิเลส,

สัมมาสัมพุทโธ,

เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,

วิชชาจะระณะสัมปันโน,

เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ,

สุคะโต,

เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี,

โลกะวิทู,

เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง,

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ,

เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า,

สัตถา เทวะมะนุสสานัง,

เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย,

พุทโธ,

เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม,

ภะคะวา,

เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรม สั่งสอนสัตว์,

โย อิมัง โลกัง สะเทวะกัง สะมาระกัง สะพรัหมะกัง, สัสสะมะณะพราหมะณิง ปะชัง สะเทวะมะนุสสัง สะยัง อะภิญญาสัจฉิกัตฺวา ปะเวเทสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ได้ทรงทำความดับทุกข์ให้แจ้งด้วยพระปัญญาอันยิ่งเองแล้ว, ทรงสอนโลกนี้พร้อมทั้งเทวดา มาร พรหม, และหมู่สัตว์พร้อมทั้ง สมณพราหมณ์ พร้อมทั้งเทวดาและมนุษย์ให้รู้ตาม,

โย ธัมมัง เทเสสิ,

พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์ใด, ทรงแสดงธรรมแล้ว,

อาทิกัลฺยาณัง,

ไพเราะในเบื้องต้น,

มัชเฌกัลฺยาณัง,

ไพเราะในท่ามกลาง,

ปะริโยสานะกัลฺยาณัง,

ไพเราะในที่สุด,

สาตถัง สะพฺยัญชะนัง เกวะละปะริปุณณัง ปะริสุทธัง พรัหมะจะริยัง ปะกาเสสิ,

ทรงประกาศพรหมจรรย์, คือ แบบแห่งการปฏิบัติอันประเสริฐ บริสุทธิ์บริบูรณ์สิ้นเชิง, พร้อมทั้งอรรถะ พร้อมทั้งพยัญชนะ,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง อะภิปูชะยามิ,

ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่งเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,

ตะมะหัง ภะคะวันตัง สิระสา นะมามิ.

ข้าพเจ้านอบน้อม พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า,

(กราบ ๑ หน ระลึกถึงพระพุทธคุณ)

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ
(ธัมมาภิถุติ)

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิถุติง กะโรมะ เส

(พร้อมกัน)

โย โส สฺวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม,

พระธรรมนั้นใด, เป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้า ได้ตรัสไว้ดีแล้ว,

สันทิฏฐิโก,
เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง,
อะกาลิโก,
เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล,
เอหิปัสสิโก,
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า, ท่านจงมาดูเถิด,
โอปะนะยิโก,
เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว,
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิ,
เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน,
ตะมะหัง ธัมมัง อะภิปูชะยามิ,
ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระธรรมนั้น,
ตะมะหัง ธัมมัง สิระสา นะมามิ.
ข้าพเจ้านอบน้อมพระธรรมนั้น ด้วยเศียรเกล้า.
(กราบ ๑ หน ระลึกถึงพระธรรมคุณ)

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ
(สังฆาภิถุติ)

(นำ) หันทะ มะยัง สังฆาภิถุติง กะโรมะ เส
(พร้อมกัน)
โย โส สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น หมู่ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติตรงแล้ว,
ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว,

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า หมู่ใด, ปฏิบัติสมควรแล้ว,
ยะทิทัง,
ได้แก่บุคคลเหล่านี้ คือ,
จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา,
คู่แห่งบุรุษสี่คู่, นับเรียงตัวบุรุษได้แปดบุรุษ,
เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
นั่นแหละ สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า,
อาหุเนยโย,
เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา,
ปาหุเนยโย,
เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ,
ทักขิเณยโย,
เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน,
อัญชะลีกะระณีโย,
เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี,
อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสะ,
เป็นเนื้อนาบุญของโลก, ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า,
ตะมะหัง สังฆัง อะภิปูชะยามิ,
ข้าพเจ้าบูชาอย่างยิ่ง เฉพาะพระสงฆ์หมู่นั้น,
ตะมะหัง สังฆัง สิระสา นะมามิ.
ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์หมู่นั้นด้วยเศียรเกล้า.
(กราบ ๑ หน ระลึกถึงพระสังฆคุณ)

รตนัตยัปปณามคาถา

(นำ)หันทะ มะยัง ระตะนัตตะยัปปะณามะคาถาโย,เจวะ
สังเวคะปะริกิตตะนะปาฐัญจะ, ภะณามะ เส
(พร้อมกัน)

พุทโธ สุสุทโธ กะรุณามะหัณณะโว,
พระพุทธเจ้าผู้บริสุทธิ์ มีพระกรุณาดุจห้วงมหรรณพ
โยจจันตะสุทธัพพะระญาณะโลจะโน,
พระองค์ใด มีตาคือญาณอันประเสริฐหมดจดถึงที่สุด,
โลกัสสะ ปาปูปะกิเลสะฆาตะโก,
เป็นผู้ฆ่าเสียซึ่งบาป และอุปกิเลสของโลก,
วันทามิ พุทธัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,
ธัมโม ปะทีโป วิยะ ตัสสะ สัตถุโน,
พระธรรมของพระศาสดา สว่างรุ่งเรือง เปรียบดวงประทีป,
โย มัคคะปากามะตะเภทะภินนะโก,
จำแนกประเภท คือ มรรค ผล นิพพาน, ส่วนใด,
โลกุตตะโร โย จะ ตะทัตถะทีปะโน,
ซึ่งเป็นตัวโลกุตตระ, และส่วนใดที่ชี้แนวแห่งโลกุตตระนั้น,
วันทามิ ธัมมัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,
สังโฆ สุเขตตา ภฺยะติเขตตะสัญญิโต,
พระสงฆ์เป็นนาบุญอันยิ่งใหญ่กว่านาบุญอันดีทั้งหลาย,
โย ทิฏฐะสันโต สุคะตานุโพธะโก,
เป็นผู้เห็นพระนิพพาน, ตรัสรู้ตามพระสุคต, หมู่ใด,
โลลัปปะหีโน อะริโย สุเมธะโส,
เป็นผู้ละกิเลสเครื่องโลเล เป็นพระอริยะเจ้า มีปัญญาดี,

วันทามิ สังฆัง อะหะมาทะเรนะ ตัง,
ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น โดยใจเคารพเอื้อเฟื้อ,
อิจเจวะเมกันตะภิปูชะเนยยะกัง, วัตถุตตะยัง วันทะ ยะตาภิสังขะตัง, ปุญญัง มะยา ยัง มะมะ สัพพุปัททะวา, มา โหนตุ เว ตัสสะ ปะภาวะสิทธิยา,
บุญใด ที่ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งวัตถุสาม, คือ พระรัตนตรัยอันควรบูชายิ่งโดยส่วนเดียว, ได้กระทำแล้วเป็นอย่างยิ่งเช่นนี้, ขออุปัททวะ (ความชั่ว) ทั้งหลาย, จงอย่ามีแก่ข้าพเจ้าเลย, ด้วยอำนาจความสำเร็จอันเกิดจากบุญนั้น,

สังเวคปริกิตตนปาฐะ

อิธะ ตะถาคะโต โลเก อุปปันโน,
พระตถาคตเจ้าเกิดขึ้นแล้ว ในโลกนี้,
อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
เป็นผู้ไกลจากกิเลส, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
ธัมโม จะ เทสิโต นิยยานิโก,
และพระธรรมที่ทรงแสดง เป็นธรรมเครื่องออกจากทุกข์,
อุปะสะมิโก ปะรินิพพานิโก,
เป็นเครื่องสงบกิเลส, เป็นไปเพื่อปรินิพพาน,
สัมโพธะคามี สุคะตัปปะเวทิโต,
เป็นไปเพื่อความรู้พร้อม, เป็นธรรมที่พระสุคตประกาศ,
มะยันตัง ธัมมัง สุตฺวา เอวัง ชานามะ,
พวกเราเมื่อได้ฟังธรรมนั้นแล้ว, จึงได้รู้อย่างนี้ว่า,
ชาติปิ ทุกขา, แม้ความเกิดก็เป็นทุกข์,
ชะราปิ ทุกขา, แม้ความแก่ก็เป็นทุกข์,
มะระณัมปิ ทุกขัง, แม้ความตายก็เป็นทุกข์,

โสกะปะริเทวะทุกขะโทมะนัสสุปายาสาปิ ทุกขา,
แม้ความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจ ก็เป็นทุกข์,
อัปปิเยหิ สัมปะโยโค ทุกโข,
ความประสบกับสิ่งไม่เป็นที่รักที่พอใจ ก็เป็นทุกข์,
ปิเยหิ วิปปะโยโค ทุกโข,
ความพลัดพรากจากสิ่งเป็นที่รักที่พอใจก็เป็นทุกข์,
ยัมปิจฉัง นะ ละภะติ ตัมปิ ทุกขัง,
มีความปรารถนาสิ่งใด ไม่ได้สิ่งนั้น นั่นก็เป็นทุกข์,
สังขิตเตนะ ปัจจุปาทานักขันธา ทุกขา,
ว่าโดยย่อ อุปาทานขันธ์ทั้งห้า เป็นตัวทุกข์,
เสยยะถีทัง, ได้แก่ สิ่งเหล่านี้คือ
รูปูปาทานักขันโธ,
ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ รูป,
เวทะนูปาทานักขันโธ,
ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ เวทนา,
สัญญูปาทานักขันโธ,
ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สัญญา,
สังขารูปาทานักขันโธ,
ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ สังขาร,
วิญญาณูปาทานักขันโธ,
ขันธ์ อันเป็นที่ตั้งแห่งความยึดมั่น คือ วิญญาณ,
เยสัง ปะริญญายะ,
เพื่อให้สาวกกำหนดรอบรู้อุปาทานขันธ์เหล่านี้เอง,
ธะระมาโน โส ภะคะวา,
จึงพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น เมื่อยังทรงพระชนม์อยู่,
เอวัง พะหุลัง สาวะเก วิเนติ,
ย่อมทรงแนะนำสาวกทั้งหลาย, เช่นนี้เป็นส่วนมาก,

เอวัง ภาคา จะ ปะนัสสะ ภะคะวะโต สาวะเกสุ อะนุสาสะนี, พะหุลา ปะวัตตะติ,
อนึ่ง คำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น, ย่อมเป็นไปในสาวกทั้งหลายส่วนมาก, มีส่วนคือการจำแนก อย่างนี้ว่า,

รูปัง อะนิจจัง,	รูปไม่เที่ยง,
เวทะนา อะนิจจา,	เวทนาไม่เที่ยง,
สัญญา อะนิจจา,	สัญญาไม่เที่ยง,
สังขารา อะนิจจา,	สังขารไม่เที่ยง,
วิญญาณัง อะนิจจัง,	วิญญาณไม่เที่ยง,
รูปัง อะนัตตา,	รูปไม่ใช่ตัวตน,
เวทะนา อะนัตตา,	เวทนาไม่ใช่ตัวตน,
สัญญา อะนัตตา,	สัญญาไม่ใช่ตัวตน,
สังขารา อะนัตตา,	สังขารไม่ใช่ตัวตน,
วิญญาณัง อะนัตตา,	วิญญาณไม่ใช่ตัวตน,
สัพเพ สังขารา อะนิจจา,	สังขารทั้งหลายทั้งปวงไม่เที่ยง,
สัพเพ ธัมมา อะนัตตา ติ,	ธรรมทั้งหลายทั้งปวงไม่ใช่ตัวตน ดังนี้,
เต (หญิงว่า ตา) **มะยัง โอติณณามะหะ,**	พวกเราทั้งหลาย เป็นผู้ถูกครอบงำแล้ว,
ชาติยา,	โดยความเกิด,
ชะรามะระเณนะ,	โดยความแก่และความตาย,

โสเกหิ ปะริเทเวหิ ทุกเขหิ โทมะนัสเสหิ อุปายาเสหิ,
โดยความโศก ความร่ำไรรำพัน ความไม่สบายกาย ความไม่สบายใจ ความคับแค้นใจทั้งหลาย,

ทุกโขติณณา,	เป็นผู้ถูกความทุกข์ หยั่งเอาแล้ว,
ทุกขะปะเรตา,	เป็นผู้มีความทุกข์ เป็นเบื้องหน้าแล้ว,

อัปเปวะนามิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะ กิริยา ปัญญาเยถาติ.
ทำไฉน การทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้, จะพึงปรากฏชัดแก่เราได้.

(สำหรับภิกษุ – สามเณรสวด)
จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง อุททิสสะ อะระหันตัง สัมมาสัมพุทธัง,
เราทั้งหลายอุทิศเฉพาะพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้ไกลจากกิเลสตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง, แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น,
สัทธา อะคารัสฺมา อะนะคาริยัง ปัพพะชิตา,
เป็นผู้มีศรัทธาออกบวชจากเรือน ไม่เกี่ยวข้องด้วยเรือนแล้ว,
ตัสฺมิง ภะคะวะติ พรัหมะจะริยัง จะรามะ,
ประพฤติอยู่ซึ่งพรหมจรรย์ ในพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,
ภิกขูนัง(สามเณรว่า สามเณรานัง) สิกขาสาชีวะสะมาปันนา,
ถึงพร้อมด้วยสิกขาและธรรมเป็นเครื่องเลี้ยงชีวิตของภิกษุทั้งหลาย, (ของสามเณรทั้งหลาย)
ตังโน พรัหมะจะริยัง อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัตตะตุ.
ขอให้พรหมจรรย์ของเราทั้งหลายนั้น, จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ.

สำหรับอุบาสก-อุบาสิกาสวดต่อจากพระภิกษุ-สามเณร
จิระปะรินิพพุตัมปิ ตัง ภะคะวันตัง สะระณังคะตา,
เราทั้งหลายผู้ถึงแล้วซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว พระองค์นั้น เป็นสรณะ,
ธัมมัญจะ สังฆัญจะ,
ถึงพระธรรมด้วย ถึงพระสงฆ์ด้วย,
ตัสสะ ภะคะวะโต สาสะนัง ยะถาสะติ ยะถาพะลัง มะนะสิกะโรมะ อะนุปะฏิปัชชามะ,
จักทำในใจอยู่ ปฏิบัติตามอยู่, ซึ่งคำสั่งสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้นตามสติกำลัง,

สา สา โน ปะฏิปัตติ,
ขอให้ความปฏิบัตินั้น ๆ ของเราทั้งหลาย,
อิมัสสะ เกวะลัสสะ ทุกขักขันธัสสะ อันตะกิริยายะ สังวัต ตะตุ.
จงเป็นไปเพื่อการทำที่สุดแห่งกองทุกข์ทั้งสิ้นนี้เทอญ.
(เมื่อสวดจบแล้ว เดินจงกรม นั่งสมาธิ เจริญจิตภาวนา ตามสมควรแก่เวลา)

จบคำทำวัตรเช้า

บททำวัตรเย็น
คำบูชาพระรัตนตรัย

โย โส, ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ,
พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น พระองค์ใด, เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง, ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
สฺวากขาโต เยนะ ภะคะวะตา ธัมโม,
พระธรรมเป็นธรรมอันพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ตรัสไว้ดีแล้ว,
สุปะฏิปันโน ยัสสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์ใด, ปฏิบัติดีแล้ว,
ตัมมะยัง ภะคะวันตัง สะธัมมัง สะสังฆัง, อิเมหิ สักกาเรหิ ยะถาระหัง อาโรปิเตหิ อะภิปูชะยามะ,
ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ขอบูชาอย่างยิ่ง ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น, พร้อมทั้งพระธรรมและพระสงฆ์, ด้วยเครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้, อันยกขึ้นตามสมควรแล้วอย่างไร,
สาธุ โน ภันเต ภะคะวา สุจิระปะรินิพพุโตปิ,
ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ, พระผู้มีพระภาคเจ้า, แม้ปรินิพพานนานแล้ว, ทรงสร้างคุณอันสำเร็จประโยชน์ไว้แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย,
ปัจฉิมาชะนะตานุกัมปะมานะสา,
ทรงมีพระหฤทัยอนุเคราะห์แก่พวกข้าพเจ้าอันเป็นชนรุ่นหลัง,

อิเม สักกาเร ทุคคะตะปัณณาการะภูเต ปะฏิคคัณหาตุ,
ขอพระผู้มีพระภาคเจ้า, จงรับเครื่องสักการะ อันเป็นบรรณาการของคนยาก
ทั้งหลายเหล่านี้,
อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ.
เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, ตลอดกาลนาน เทอญ.

บทนมัสการพระรัตนตรัย

อะระหัง, สัมมาสัมพุธโธ ภะคะวา,
พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์, ดับเพลิงกิเลสเพลิงทุกข์สิ้นเชิง,
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง,
พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ,
ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า, ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบาน, (กราบ)
สฺวากขาโต, ภะคะวะตา ธัมโม,
พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า, ตรัสไว้ดีแล้ว,
ธัมมัง นะมัสสามิ,
ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม, (กราบ)
สุปะฏิปันโน, ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ,
พระสงฆ์ สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า, ปฏิบัติดีแล้ว,
สังฆัง นะมามิ.
ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์. (กราบ)

บทนมัสการพระพุทธเจ้า
(ปุพพภาคนมการ)

(นำ) (หันทะ มะยัง พุทธัสสะ ภะคะวะโต ปุพพะภาคะนะมะการัง กะโรมะ เส.)
(พร้อมกัน)

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,
ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า, พระองค์นั้น,
อะระหะโต,
ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ.
ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

(ว่า ๓ หน)

บทสรรเสริญพระพุทธคุณ
พุทธานุสสติ

(นำ)หันทะ มะยัง พุทธานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส
(พร้อมกัน)
ตัง โข ปะนะ ภะคะวันตัง เอวัง กัลฺยาโณ กิตติสัทโท อัพภุคคะโต
ก็กิตติศัพท์อันงามของพระผู้มีพระภาคเจ้านั้น ได้ฟุ้งไปแล้วอย่างนี้ว่า
อิติปิ โส ภะคะวา
เพราะเหตุอย่างนี้ ๆ พระผู้มีพระภาคเจ้านั้น

อะระหัง	เป็นผู้ไกลจากกิเลส
สัมมาสัมพุทโธ	เป็นผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
วิชชาจะระณะสัมปันโน	เป็นผู้ถึงพร้อมด้วยวิชชาและจรณะ
สุคะโต	เป็นผู้ไปแล้วด้วยดี
โลกะวิทู	เป็นผู้รู้โลกอย่างแจ่มแจ้ง

อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ
เป็นผู้สามารถฝึกบุรุษที่สมควรฝึกได้อย่างไม่มีใครยิ่งกว่า
สัตถา เทวะมะนุสสานัง
เป็นครูผู้สอนของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย

พุทโธ	เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานด้วยธรรม

ภะคะวาติ
เป็นผู้มีความจำเริญ จำแนกธรรมสั่งสอนสัตว์ ดังนี้.

พุทธาภิคีติ

(นำ)หันทะ มะยัง พุทธาภิคีติง กะโรมะ เส
(พร้อมกัน)
พุทธะวาระหันตะวะระตาทิคุณาภิยุตโต
พระพุทธเจ้าประกอบด้วยคุณ มีความประเสริฐแห่งอรหันตคุณเป็นต้น
สุทธาภิญาณะกะรุณาหิ สะมาคะตัตโต
มีพระองค์อันประกอบด้วยพระญาณ และพระกรุณาอันบริสุทธิ์
โพเธสิ โย สุชะนะตัง กะมะลังวะ สูโร
พระองค์ใดทรงกระทำชนที่ดีให้เบิกบาน ดุจอาทิตย์ทำบัวให้บาน
วันทามะหัง ตะมะระณัง สิระสา ชิเนนทัง
ข้าพเจ้าไหว้พระชินสีห์ผู้ไม่มีกิเลส พระองค์นั้นด้วยเศียรเกล้า
พุทโธ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
พระพุทธเจ้าพระองค์ใด เป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย
ปะฐะมานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง
ข้าพเจ้าไหว้พระพุทธเจ้าพระองค์นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่หนึ่ง ด้วยเศียรเกล้า
พุทธัสสาหัสฺมิ ทาโส (ทาสี*) วะ พุทโธ เม สามิกิสสะโร
ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้าเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า
พุทโธ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
พระพุทธเจ้าเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
พุทธัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระพุทธเจ้า
วันทันโตหัง (หญิงว่า **ตีหัง**) **จะริสสามิ พุทธัสเสวะ สุโพธิตัง**
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความตรัสรู้ดีของพระพุทธเจ้า

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง พุทโธ เม สะระณัง วะรัง
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระพุทธเจ้าเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน
ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้ ข้าพเจ้าถึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา
พุทธัง เม วันทะมาเนนะ (หญิงว่า วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระพุทธเจ้า ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา
อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น
(หมอบลงกราบว่า)
กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
พุทเธ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง
กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระพุทธเจ้า
พุทโธ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
ขอพระพุทธเจ้าจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ พุทเธ
เพื่อการสำรวมระวังในพระพุทธเจ้าในกาลต่อไป.

บทสรรเสริญพระธรรมคุณ
ธัมมานุสติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส
(พร้อมกัน)
สวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม
พระธรรมเป็นสิ่งที่พระผู้มีพระภาคเจ้าได้ตรัสไว้ดีแล้ว
สันทิฏฐิโก
เป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาและปฏิบัติพึงเห็นได้ด้วยตนเอง

อะกาลิโก
เป็นสิ่งที่ปฏิบัติได้และให้ผลได้ไม่จำกัดกาล
เอหิปัสสิโก
เป็นสิ่งที่ควรกล่าวกับผู้อื่นว่า ท่านจงมาดูเถิด
โอปะนะยิโก
เป็นสิ่งที่ควรน้อมเข้ามาใส่ตัว
ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหีติ
เป็นสิ่งที่ผู้รู้ก็รู้ได้เฉพาะตน ดังนี้.

ธัมมาภิคีติ

(นำ) หันทะ มะยัง ธัมมาภิคีติง กะโรมะ เส
(พร้อมกัน)
สฺวากขาตะตาทิคุณะโยคะวะเสนะ เสยโย
พระธรรมเป็นสิ่งที่ประเสริฐเพราะประกอบด้วยคุณคือความที่พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น
โย มัคคะปากะปะริยัตติวิโมกขะเภโท
เป็นธรรมอันจำแนกเป็นมรรคผลปริยัติและนิพพาน
ธัมโม กุโลกะปะตะนา ตะทะธาริธารี
เป็นธรรมทรงไว้ซึ่งผู้ทรงธรรมจากการตกไปสู่โลกที่ชั่ว
วันทามะหัง ตะมะหะรัง วะระธัมมะเมตัง
ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมอันประเสริฐนั้นอันเป็นเครื่องขจัดเสียซึ่งความมืด
ธัมโม โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง
พระธรรมใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย
ทุติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง
ข้าพเจ้าไหว้พระธรรมนั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สองด้วยเศียรเกล้า
ธัมมัสสาหัสฺมิ ทาโส (ทาสี*) วะ ธัมโม เม สามิกิสสะโร
ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระธรรม พระธรรมเป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

ธัมโม ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม
พระธรรมเป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า
ธัมมัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง
ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระธรรม
วันทันโตหัง (หญิงว่า **ตีหัง) จะริสสามิ ธัมมัสเสวะ สุธัมมะตัง**
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความเป็นธรรมดีของพระธรรม
นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง ธัมโม เม สะระณัง วะรัง
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระธรรมเป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน
ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา
ธัมมัง เม วันทะมาเนนะ (หญิงว่า **วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ**
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระธรรม ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา
อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น
(หมอบลงกราบว่า)
กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
ธัมเม กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง
กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระธรรม
ธัมโม ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
ขอพระธรรมจงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ ธัมเม
เพื่อการสำรวมระวังในพระธรรมในกาลต่อไป.

บทสรรเสริญพระสังฆคุณ
สังฆานุสติ

(นำ) หันทะมะยัง สังฆานุสสะตินะยัง กะโรมะ เส

(พร้อมกัน)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติดีแล้ว

อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติตรงแล้ว

ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติเพื่อรู้ธรรมเป็นเครื่องออกจากทุกข์แล้ว

สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าหมู่ใด ปฏิบัติสมควรแล้ว

ยะทิทัง

ได้แก่บุคคลเหล่านี้คือ

จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะ ปุริสะปุคคะลา

คู่แห่งบุรุษสี่คู่ นับเรียงตัวบุรุษได้แปดบุรุษ

เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

นั่นแหละสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า

อาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขานำมาบูชา

ปาหุเนยโย

เป็นสงฆ์ควรแก่สักการะที่เขาจัดไว้ต้อนรับ

ทักขิเณยโย

เป็นผู้ควรรับทักษิณาทาน

อัญชะลีกะระณีโย

เป็นผู้ที่บุคคลทั่วไปควรทำอัญชลี

อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติ

เป็นเนื้อนาบุญของโลก ไม่มีนาบุญอื่นยิ่งกว่า ดังนี้.

สังฆาภิคีติ

(นำ)หันทะ มะยัง สังฆาภิคีติง กะโรมะ เส

(พร้อมกัน)

สัทธัมมะโช สุปะฏิปัตติคุณาภิยุตโต

พระสงฆ์ที่เกิดโดยพระสัทธรรมประกอบด้วยคุณมีความปฏิบัติดีเป็นต้น

โยฏฐัพพิโธ อะริยะปุคคะละสังฆะเสฏโฐ

เป็นหมู่แห่งพระอริยบุคคลอันประเสริฐแปดจำพวก

สีลาทิธัมมะปะวะราสะยะกายะจิตโต

มีกายและจิตอันอาศัยธรรมมีศีลเป็นต้นอันบวร

วันทามะหัง ตะมะริยานะคะณัง สุสุทธัง

ข้าพเจ้าไหว้หมู่แห่งพระอริยเจ้าเหล่านั้นอันบริสุทธิ์ด้วยดี

สังโฆ โย สัพพะปาณีนัง สะระณัง เขมะมุตตะมัง

พระสงฆ์หมู่ใดเป็นสรณะอันเกษมสูงสุดของสัตว์ทั้งหลาย

ตะติยานุสสะติฏฐานัง วันทามิ ตัง สิเรนะหัง

ข้าพเจ้าไหว้พระสงฆ์หมู่นั้น อันเป็นที่ตั้งแห่งความระลึกองค์ที่สามด้วยเศียรเกล้า

สังฆัสสาหัสฺมิ ทาโส (หญิงว่า **ทาสี**) **วะ สังโฆ เม สามิกิสสะโร**

ข้าพเจ้าเป็นทาสของพระสงฆ์ พระสงฆ์เป็นนายมีอิสระเหนือข้าพเจ้า

สังโฆ ทุกขัสสะ ฆาตา จะ วิธาตา จะ หิตัสสะ เม

พระสงฆ์เป็นเครื่องกำจัดทุกข์ และทรงไว้ซึ่งประโยชน์แก่ข้าพเจ้า

สังฆัสสาหัง นิยยาเทมิ สะรีรัญชีวิตัญจิทัง

ข้าพเจ้ามอบกายถวายชีวิตนี้แด่พระสงฆ์

วันทันโตหัง (หญิงว่า **วันทันตีหัง**) **จะริสสามิ สังฆัสโสปะฏิปันนะตัง**

ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่จักประพฤติตาม ซึ่งความปฏิบัติดีของพระสงฆ์

นัตถิ เม สะระณัง อัญญัง สังโฆ เม สะระณัง วะรัง
สรณะอื่นของข้าพเจ้าไม่มี พระสงฆ์เป็นสรณะอันประเสริฐของข้าพเจ้า
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ วัฑเฒยยัง สัตถุ สาสะเน
ด้วยการกล่าวคำสัจจ์นี้ ข้าพเจ้าพึงเจริญในพระศาสนาของพระศาสดา
สังฆัง เม วันทะมาเนนะ (หญิงว่า วันทะมานายะ) ยัง ปุญญัง ปะสุตัง อิธะ
ข้าพเจ้าผู้ไหว้อยู่ซึ่งพระสงฆ์ ได้ขวนขวายบุญใดในบัดนี้
สัพเพปิ อันตะรายา เม มาเหสุง ตัสสะ เตชะสา
อันตรายทั้งปวงอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งบุญนั้น
(หมอบลงกราบว่า)
กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา วา
ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี
สังเฆ กุกัมมัง ปะกะตัง มะยายัง
กรรมน่าติเตียนอันใดที่ข้าพเจ้ากระทำแล้วในพระสงฆ์
สังโฆ ปะฏิคคัณหะตุ อัจจะยันตัง
ขอพระสงฆ์จงงดซึ่งโทษล่วงเกินอันนั้น
กาลันตะเร สังวะริตุง วะ สังเฆ
เพื่อการสำรวมระวังในพระสงฆ์ในกาลต่อไป.
(เมื่อสวดจบแล้ว เดินจงกรมนั่งสมาธิ เจริญจิตภาวนา ตามสมควรแก่เวลา)
จบคำทำวัตรเย็น

คำอธิษฐานขอพร

ข้าพเจ้าขออาราธนาพระบารมี ๓๐ ทัศขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าที่เสด็จนิพพานไปแล้ว มากยิ่งกว่าเม็ดกรวดเม็ดทราย ในท้องมหาสมุทรทั้ง ๔ ด้วยเดชะ พระพุทธานุภาพ พระธัมมานุภาพ พระสังฆานุภาพ พระบารมีพระโพธิสัตว์ พระปัจเจกโพธิสัตว์เจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย และพระบารมีขององค์พระสมณะโคดมบรมครู ขอได้

ส่งพลังมายังตัวข้าพเจ้า จงดลบันดาลให้ข้าพเจ้าหายจากโรคภัยไข้เจ็บและสรรพเคราะห์ทั้งหลายในกายของข้าพเจ้าจงหายไปทั้งสิ้นด้วยเถิด

ขอให้ข้าพเจ้าเป็นผู้ชนะต่ออุปสรรคและมารทั้งหลาย

ขอให้ข้าพเจ้าและครอบครัว ปลอดภัยจากราชภัยทั้งปวง

ขอให้ข้าพเจ้า พ้นจากความทุกข์ทั้งหลาย

ขอให้ข้าพเจ้า พ้นจากความไม่มี และความไม่มีจงอย่าได้บังเกิดกับข้าพเจ้าต่อไป

ขอให้การประกอบอาชีพของข้าพเจ้า ประสบความสำเร็จเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าตลอดไป

ขอให้ข้าพเจ้าสมบูรณ์ พร้อมด้วยอำนาจและตะบะเดชสมบัติ ธนสารสมบัติและบริวารสมบัติ

ขอให้ข้าพเจ้าประสบความสุขความเจริญ ความสำเร็จตามที่ข้าพเจ้าปรารถนาทุกประการ

หากข้าพเจ้ายังไม่ถึงซึ่งพระนิพพาน ขอให้ข้าพเจ้าได้ไปเกิดในตระกูลที่ดีเป็นผู้มีธรรมะบริสุทธิ์ สมบูรณ์พูนสุขทุกประการเทอญ

คำไหว้บารมี 30 ทัศ

(ฉบับดั้งเดิมของครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งลานนาไทย)

๑. ทานะปาระมี สัมปันโน ทานะอุปะปาระมี สัมปันโน ทานะปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๒. สีละปาระมี สัมปันโน สีละอุปะปาระมี สัมปันโน สีละปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๓. เนกขัมมะปาระมี สัมปันโน เนกขัมมะอุปะปาระมี สัมปันโน เนกขัมมะปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๔. ปัญญาปาระมี สัมปันโน ปัญญาอุปะปาระมี สัมปันโน ปัญญาปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขา ปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๕. วิริยะปาระมี สัมปันโน วิริยะอุปะปาระมี สัมปันโนวิริยะ ปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๖. ขันตีปาระมี สัมปันโน ขันติอุประปาระมี สัมปันโน ขันติปะระ มัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๗. สัจจะปาระมี สัมปันโน สัจจะอุปะปาระมี สัมปันโน สัจจะปาระ มัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๘. อธิษฐานะปาระมี สัมปันโน อธิษฐานะอุปะปาระมี สัมปันโน อธิษฐานะปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๙. เมตตาปาระมี สัมปันโน เมตตาอุปะปาระมี สัมปันโน เมตตาปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๑๐.อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อุเปกขาอุปะปาระมี สัมปันโน อุเปกขาปาระมัตถะปาระมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวา

๑๑.ทะสะปาระมี สัมปันโน ทะสะอุปะปาระมี สัมปันโน ทะสะปาระมัตถะปารมี สัมปันโน เมตตา ไมตรี กรุณา มุทิตา อุเปกขาปาระมี สัมปันโน อิติปิโส ภะคะวาฯ

พุทธัง สะระณัง คัจฉามิ, ธัมมัง สะระณัง คัจฉามิ, สังฆัง สะระณัง คัจฉามิ นะมามิหัง

คาถาโพธิบาท
(คาถาป้องกันภัยสิบทิศ)

๑. บูระพารัสฺมิง พระพุทธะคุณัง บูระพารัสฺมิง พระธัมเมตัง บูระพารัสฺมิง พระสังฆานัง ทุกขะโรคะภะยัง วิวัญชัยเย สัพพะทุกข์ สัพพะโศก สัพพะโรค สัพพะภัย สัพพะเคราะห์ เสนียดจัญไร วิวัญชัยเย สัพพะธะนัง สัพพะลาภัง ภะวันตุเต เม รักขันตุ สุรักขันตุ

๒. อาคะเนย์รัสฺมิง

๓. ทักษิณรัสฺมิง

๔. หอระดีรัสฺมิง

๕. ปัจฉิมรัสฺมิง

๖. พายัพรัสฺมิง

๗. อุดรรัสฺมิง

๘. อิสานรัสฺมิง

๙. อากาศรัสฺมิง

๑๐.ปะฐะวีรัสฺมิง

หมายเหตุ ครั้งต่อๆ ไปให้เปลี่ยน บูรพารัสฺมิง เป็น อาคะเนย์รัสฺมิง ไปถึง ปะฐะวีรัสฺมิง ตามลำดับ

คาถามงคลจักรวาล ๘ ทิศ

อิมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้นมาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา ราชะ เสมา นา เขตเต สะมันตาสะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ พุทธะชาละ ปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้ว ทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา ราชะ เสมา นา เขตเต

สะมันตา สะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ ธัมมะชาละ ปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา ราชะ เสมา นา เขตเต สะมันตา สะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ ปัจเจกะพุทธะชาละปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

อิมัสมิง มงคลจักรวาลทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น มาป้องกันห้อมล้อมรอบครอบทั่ว อะนัตตา ราชะ เสมา นา เขตเต สะมันตา สะตะโย ชะนะสะตะสะหัสสานิ สังฆะชาละ ปะริกเขตเต รักขันตุ สุรักขันตุ

พระคาถาบูชาพระบรมสารีริกธาตุ

อะหัง วันทามิ ธาตุโย อะหัง วันทามิ สัพพะ โส
พุทธัง ธัมมัง สังฆัง เอวัง ธาตุโย จัตตารี สะสะมา
ทันต เกสา โลมา นะขา ขีจะ อะหัง วันทามิ ธาตุโยฯ

คำอัญเชิญเสด็จพระบรมสารีริกธาตุ

อิติปิโส วิเสเสอิ อิเสเส พุทธะนาเมอิ อิเมนา พุทธะ ตังโสอิ อิโสตัง พุทธะปิติอิฯ

คำบูชาพระพุทธมหามณีรัตนปฏิมากร

พุทธะมะหามะณีระตะนะปะฏิมากะรัง ปูเชมิ
ทุติยัมปิ พุทธะมะหามะณีระตะนะปะฏิมากะรัง ปูเชมิ
ตะติยัมปิ พุทธะมะหามะณีระตะนะปะฏิมากะรัง ปูเชมิ
เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ มะหาเตโช เจวะ มะหาปัญโญ

จะ มะหาโภโค จะ มะหายะโส จะ ภะวันตุ เม
นิพพานัสสะ ปัจจะโย โหตุ (หรือ วาละลุกัง สังวาตังวา)

คาถาบูชาพระพุทธชินราช

อิเมหิ นา นา สักกาเรหิ อะภิปูชิเตหิ ทีฆายุโกโหมิ
อะโรโคสุขิโต สิทธิกัจจัง สิทธิกัมมังปิยัง มะมะ
ประสิทธิลาโภชะโยโหตุ สัพพะทา พุทธะชินะราชา
อภิปาเลตุมัง นะโมพุทธายะ

คาถาบูชาหลวงพ่อโสธร

นะ ทรงฟ้า โม ทรงดิน พุท ทรงสินธุ์ ธาทรงสมุทร ยะทรงอากาศ พุทธังแคล้วคลาด ธัมมังแคล้วคลาด สังฆังแคล้วคลาด ศัตรูภัยพาลวินาศสันติ นะกาโร กุกกุสันโธ สิโรมัชเฌ โมกาโร โกนาคะมะโน นานาจิตเต พุทธากาโร กัสสะโป พุทโธ จะ ทะเวเนเต ธา กาโร ศรีศากกะยะมุนี โคตะโม ยะกันเน ยะกาโร อะริยะ เมตตรัยโย ชิวหาทีเต ปัญจะพุทธา นะมามิหัง พุทธะบูชา มะหาเตชะวันโต ธัมมะบูชา มะหาปัญโญ สังฆะบูชา มะหาโภคะวะโห อะระหังพุทโธ อิติปิโสภะคะวา นะมามิหัง

คำอาราธนาพระสีวลี

สีวะลี จะ มะหาเถโร เทวะตา นะระปูชิโต
โส ระโห ปัจจะยาทิมหิ อะหัง วันทามิ ตัง สะทา
สีวะลี จะ มะหาเถโร ยักขาเทวาภิปูชิโต
โส ระโห ปัจจะยา ทิมหิ อะหัง วันทามิ ตัง สะทา
สีวะลี เถระคุณัง เอตัง สวัสดิลาภัง ภะวันตุ เมฯ

คาถาบูชาพระพุทธสิหิงค์ (นะโม ๓ จบ)

(นำ) หันทะ มะยัง พุทธะปะสังสา คาถาโย พุทธะสิหิงโค นามะภะณามะ เส.ฯ
(รับ) อิติปะวะระ สิหิงโค อุตตะมะยะโสปิ เตโช
ยันถะ กัตถะ จิตโตโส สักกาโร อุปาโท
สะกาละ พุทธะสาสะนัง โชตะยันโต วะ ทีโป
สุระนะเรหิ มะหิโต ธะระมาโน วะ พุทโธติ

คาถาบูชาพระสังกัจจายน์

อิมินา สักกาเรนะ สาวะกะสังโฆ กัจจายะนะเถโร มะหาเตชะวันโต
พุทธะโภคาวะโห ปาริมิตาโร อิทธิฤทธิ ติตะ มะณะตัง สะระณัง คัจฉามิ

คาถาหลวงปู่ไอภาสี(หลวงปู่ถนนตก)

อิติ สุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโม พุทธายะ ปะฐะวีคงคา พระภุมมะเทวา
ขะมามิหัง

คาถาหลวงปู่ทวด (เหยียบน้ำทะเลจืด)

ให้บูชาท่านด้วยธูปแขก ๙ ดอก มะลิขาว ๙ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ
และระลึกถึงท่าน ขอบารมีต่างๆที่ต้องการแล้วสวดพระคาถาดังนี้
นะโม โพธิสัตโต อาคันติมายะ อิติภะควา (๓ จบ)
ยึดมั่นแล้วท่านจะได้อยู่เป็นสุข ปราศจากภัยพิบัติทั้งปวง

คาถาบูชาหลวงพ่อวัดไร่ขิง

กาเยนะ วาจายะ วะ เจตะสา มะเหสักขายะ เทวะตายะ อะธิปาลิตัง
อิทธิปาฏิหาริกัง มังคะละจินตารามะพุทธะปาฏิมากะรัง ปูชามิหัง ยาวะชีวัณจะ
สุกัมมิโก สุขะปัตถิตายะฯ (สาธุ)

คำอาราธนาพระรอดมหาวันลำพูน

ตั้งนะโม ๓ จบ

นะมะสิการะ ภะคะวัม มหาวัน สิเนหา เมตะยะ ศฤงคารณ เทวา
ทักษิเณ เอ สะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัม พุทธัสสะ
(ศฤงคารณ อ่านว่า สะหริง คาระณะ)

คาถาบูชาพระสมเด็จ

ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธะนะกาโมละเภธะนัง
ธะนะโภคังภะวันตุเม
อัตถิ กาเย กายะญายะ เทวานัง ปิยะตัง สุตตวา

คาถาพระครูบาชุ่ม พุทธโก

อิวะ อะวะ สุสะตะ วิวะสวาหะ
(ระลึกถึงพระครูบาศรีวิชัยและพระครูบาชุ่ม พุทธโก วัดไชยมงคล)

พระคาถาบูชาพระพุทธเจ้าหลวง(ร.๕)

พระสยามมินทร์ วะโรอิติ พุทธสังมิ อิติอะระหัง สหัสกายัง
วะรังพุทโธ นะโม พุทธายะ

คาถาพระเจ้าตากสินมหาราช

ปู่ตาก ตะกุอิตัล ตากสิน ราชะโย ตังอิ(สวด ๓ จบ)

คาถากรมหลวงชุมพรเขตรอุดมศักดิ์

โอม ชุมพร จุติ อิทธิ กะระนังสุโข นะโม พุทธายะ
นะ มะ พะ ทะ จะ พะ กะ สะ มะ อะ อุ

คาถาบูชาพระพรหม

โอมปะระเมสะนะมัสการัม องการะนิสสะวะ รัง พรหมเรสสะยัม ภูปัสสะวะ วิษณุ ไวยะทานะโมโทติลูกปัม ทะระมา ยิกยานัง ยะไวยะลา คะมุลัม สะทานันตะระ วิมุสะดินัน นะมัตเต นะมัตเตจะ อะการัง ตะโถวาจะ เอตามาตาระยัต ตะมัน ตะรามา กัตถะนารัมลา จะสะระวะปะติตัม สัมโภพะ กลโล ทิวะทิยัม มะตัมยะ

ขอนมัสการพระพรหมที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก ผู้เป็นที่มาของคำว่า"โอม" ผู้เกิดเอง ผู้อยู่ในรูปของพระวิษณุ ผู้ที่คนต้องการอยากจะรู้ ผู้เป็นที่สุดของความสุขตลอดเวลา ขอความนอบน้อมจงมีแก่ท่าน พระองค์ทำให้สัตว์ข้ามพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง

คาถาบูชาพระศิวะ

(ขอพลังความก้าวหน้าสมหวัง)

โอม นะมัสสิวายะ
จำเป นะเตรา สะสีระ กายายะ กัตตะ ปูระณะ
กาวะนะสี จะกายอ นะมัสสิ
วายะยายะ จะนะ มัสสิ วายะยอ

กัตตุกรี คิกากังคะมะติ จัตติตายายะ
เสตาริฉัน จัตติ ตอยอ สุกุณ ชะลายายะ

คาถาขอพรพระนารายณ์

นะโม ๓ จบ

โอม หะระติ ทิสะ นารายะ ณะ เทวะตา
สะหะคะณะ ปะริวา รายะ อาคัจฉันตุ ปะริกุญ ชะตุ
สะวาหะ สะวาหะ
โอม สัพพะ อุปาทะวะ สัพพะทุกขะ
สัพพะโสกะ สัพพะโรคะ สัพพะภะยะ
สัพพะ ปุปัททะวะ สัพพะศัตรู วินาสายะ ปุมุจจันติ
โอม นารายะ ณะเทวะตา สะทา รักขะตุ
สะวาหะ สะวาหายะ

คาถาบูชาพระพิฆเณศวร

นะโม ๓ จบ

โอมศรี คะเณศายะ นะนะ (๓ จบ)
ชะยา คะเณศะ ชะยา คะเณศะ ชะยะ คะเณศะ
เทวา มาตาชา กีปา ระวะตี ปิตา มะหาเทวา
ละฑุวัน กาโกคะ ละเค สันตะ กาเร เสวา เอกหันตะ
ทะยาวันตะ จาระ ภชาธารี มาเก สัพทูระ เสเห มุเสกี
อะสะวารี อันธะนะ โกอางขะ เทตะ โกภาษา พาม
ณะนะ โกตุต กะเทตะ โกหินะ นิระธะนะ โกมายา
ขอความสำเร็จ ขอพระองค์ขจัดอุปสรรคทั้งปวง ประทานความรู้
มีโชคมีทรัพย์

พระคาถาสวดบูชาพระสยามเทวาธิราช
ระตะนัตตะยัปปะภาววาภิยาจะนะคาถา

(พระราชนิพนธ์พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว)

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ อุตตะมัง ธัมมะมัชฌะคา มะหาสังฆัง ปะโพเธสิ อิจเจตัง ระตะนัตตะยัง พุทโธ ธัมโม สังโฆ จาติ นานาโหนตัมปิ วัตถุโต อัญญะมัญญาวิโยคาวะ เอกีภูตัมปะนัตถะโต พุทโธ ธัมมัสสะ โพเธตา ธัมโม สังเฆนะ ธาริโต สังโฆ จะ สาวะโก พุทธัสสะ อิจเจกา พัทธะเมวิทัง วิสุทธัง อุตตะมัง เสฏฐัง โลกัสมิง ระตะนัตตะยัง สังวัตตะติ ปะสันนานัง อัตตะโน สุทธิกามินัง สัมมาปะฏิปัชชันตานัง ประระมายะ วิสุทธิยา วิสุทธิ สัพพะเกลเส หิ โหติ ทุกเขหิ นิพพุติ นิพพานัง ประระมัง สุญญัง นิพพานัง ประระมัง สุขัง เอเตนะ สัจจะวัชเชนะ สุวัตถิ โหตุ สัพพะทา ระตะนัตตะยานุภาเวนะ ระตะนัตตะยะเตชะสา อุปัททะวันตะรายา จะ อุปะสัคคา จะ สัพพะโส มา กะทาจิ สัมผุสิงสุ รัฏฐัง สยามานะเมวิทัง อาโรคิยะสุขัญเจวะ ตะโต ทีฆายุตาปิ จะ ตัพพัตถูนัญจะ สัมปัตโย สุขัง สัพพัตถะ โสตถิ จะ ภะวันตุ สัมปะวัตตันตุ สยามานัง รัฏฐะปาลินัง เต จะ รัฏฐัญจะ รักขันตุ สยามะรัฏฐิกะเทวะตา สยามานัง รัฏฐะปาลีหิ ธัมมามิเสหิ ปูชิตา สิทธะมัตถุ สิทธะมัตถุ สิทธะมัตถุ อิทัง ผะลัง เอตัสมิง ระตะนัตตะยัสมิง สัมปะสาทะนะเจตะโส คาถาสวดบูชาพระสยามเทวาธิราช จะเป็นสิริมงคลแก่ผู้บูชาทุกวัน

คาถาสวดบูชา เจ้าแม่กวนอิม

นะโมกวงซิอิม ผ่อสัก
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุ่ย กิวโคว่ กิวหลั่ง กวงไต่เล่งก้ำ กวงสี่อิมผู่สัก (กราบ)
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุ่ย กิวโคว่ กิวหลั่ง กวงไต่เล่งก้ำ กวงสี่อิมผู่สัก (กราบ)
นำโมไต่ซื้อ ไต่ปุ่ย กิวโคว่ กิวหลั่ง กวงไต่เล่งก้ำ กวงสี่อิมผู่สัก (กราบ)
นำโมฮู๊ก นำโมหวบ นำโมเจ็ง นำโมกิวโคว่ กิวหลั่ง กวงสี่อิมผู่สัก

ทั่งจี้โต โอม เกียล้อฮวดโต เกียล้อฮวดโต เกียออฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ล้อเกียฮวดโต ซาผ่อออ เทียงล้อซิ้ง ตี่ล้อซิ้ง นั้งลี่หลั่ง หลั่งลี่ซิ้ง เจ็กเฉียก ใจ เอียงห่วยอุ่ยติ๊ง นำโมม่อออปวกเยี่ยปอล้อบิ๊ก

คาถาท้าวเวสสุวรรณ

จุดธูป ๙ ดอก และดอกกุหลาบแดง ๙ ดอก ตั้งนะโม ๓ จบ
ระลึกถึงคุณบิดามารดา ครูบาอาจารย์ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
อิติปิ โส ภะคะวา ยมมะราชาโน ท้าวเวสสุวรรณโณ
มรณัง สุขัง อะหัง สุคะโต นะโม พุทธายะ ท้าวเวสสุวรรณโณ
จาตุมะหาราชิกา ยักขะ พันตาภัทภูริโต เวสสะ พุสะ พุทธัง
อะระหัง พุทโธ ท้าวเวสสุวรรณโณ นะโม พุทธายะ

คาถาบูชาท้าวหิรัญพนาสูร นะโม 3จบ

ระหินะ ภูมาสี ภะสะติ นิรันตะรัง ลาภะสุขัง ภะวันตุเม
(สวด 9 จบ)

อิติปิโส เท่าอายุ

อิติปิ โส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ
วิชชาจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร
ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถา เทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติฯ
(ให้สวดเกินอายุ ๑ จบ เช่น อายุ ๔๒ ปี ต้องสวด ๔๓ จบ)

การนั่งสมาธิ

ไหว้พระสวดมนต์เสร็จเรียบร้อยแล้วให้กล่าวคำแผ่เมตตาให้ตนเองก่อน กล่าวคำว่า

อะหัง สุขิโต โหมิ, นิททุกขฺ โหมิ อะเวโร โหมิ อัพยาปัชฌา โหมิ อะนีโฆ โหมิ อะโรโค โหมิ สุขี อัตตานัง ปะริหะรามิ

และกล่าวคำ แผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลายว่า

สัพเพ สัตตา อะเวรา โหนตุ อัพยาปัชฌา โหนตุ อะนีฆา โหนตุ สุขี อัตตานัง ปะริหะรันตุ

ขอให้ตัวข้าพเจ้า......................จงมีความสุข ปราศจากความทุกข์ ไม่มีเวร ไม่มีภัย ไม่มีเบียดเบียน ไม่มีความเดือดร้อน ไม่มีความลำบาก ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัย และอยู่เย็นเป็นสุขเถิด

ก่อนนั่งสมาธิกล่าวว่า "**อิมาหัง ภันเต ภะคะวา อัตตะภาวังตุ มหากังปริตจัจชามิ** นั่งสมาธิเสร็จกล่าวคำลาออกสมาธิว่า **อาปุตฉามิ ภันเต ภะคะวา พระกรรมัฐานัง เทหิ สาธุ**"

บทสวดส่งเทวดา

ทุกขัปปัตตา จะ นิททุกขา ภะยัปปัตตา จะ นิพภะยา
โสกัปปัตตา จะ นิสโสกา โหตุ สัพเพปิ ปาณิโน
เอตาวะตา จะ อัมเหหิ สัมภะตัง ปุญญะ สัมปะทัง
สัพเพ เทวานุโมทันตุ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา
ทานัง ทะทันตุ สัทธายะ สีลัง รักขันตุ สัพพะทา
ภาวะนาภิระตา โหนตุ คัจฉันตุ เทวะตา คะตา
สัพเพ พุทธา พะลัปปัตตา ปัจเจกานัญจะยัง พะลัง
อะระหันตานัญ จะ เตเชนะ รักขัง พันธามิ สัพพะโส

คำถวายทาน

ทรัพย์สิน เงินทอง ของกิน ของใช้

ตั้ง *นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ*(๓ จบ)

กราบพระ *อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ*
สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ, สังฆัง นะมามิ

ตั้ง *นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมา สัมพุทธัสสะ*(๓ จบ)
สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

สุทินนัง วะตะเมทานัง อาสะวะกะยาวะหัง โหตุ
ทุติยัมปิ สุทินนัง วะตะเมทานัง อาสะวะกะยาวะหัง โหตุ
ตะติยัมปิ สุทินนัง วะตะเมทานัง อาสะวะกะยาวะหัง นิพพานัง โหตุ

จริยธรรมของพระโพธิสัตว์ ๑๐ ประการ

๑. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าร่างกายจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ
(มีโรคภัยไข้เจ็บเป็นธรรมดา)
๒. พระโพธิสัตว์ครองชีพโดยไม่ปรารถนาว่าจะไม่มีภยันตราย
(มีภัยอันตรายเป็นธรรมดา)
๓. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะไม่มีอุปสรรคในการชำระจิตให้บริสุทธิ์
(ย่อมมีอุปสรรคเป็นธรรมดา)
๔. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะไม่มีมารขัดขวางการปฏิบัติภารกิจ
(จะต้องมีมารมาขัดขวางการปฏิบัติโพธิจิตเป็นธรรมดา)
๕. พระโพธิสัตว์คิดว่าจะทำงานให้นานที่สุด โดยไม่ปรารถนาจะให้สำเร็จผลเร็ว
(ปล่อยวางเรื่องกาลเวลา ทำงานเพื่องาน)
๖. พระโพธิสัตว์คบเพื่อนโดยไม่ปรารถนาว่าจะได้ผลประโยชน์จากเพื่อน
(รักผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ)
๗. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะให้คนอื่นตามใจตนเองเสมอไปทุกอย่าง

(ไม่มีความเห็นแก่ตัว)

๘. พระโพธิสัตว์ทำความดีกับคนอื่น ไม่ปรารถนาสิ่งตอบแทน
(ต้องการให้คนอื่นพ้นทุกข์)

๙. พระโพธิสัตว์เห็นลาภแล้ว ไม่ปรารถนาจะมีหุ้นส่วนด้วย
(ไม่ปรารถนาในลาภและสรรเสริญ)

๑๐.พระโพธิสัตว์ เมื่อถูกใส่ร้ายป้ายสี ติเตียน นินทาแล้ว ไม่ปรารถนาจะได้โต้ตอบหรือฟ้องร้อง
(การใส่ร้ายป้ายสี ติเตียน นินทา เป็นธรรมดาของโลก)

จริยธรรมทั้ง ๑๐ ประการนี้ เป็นการปฏิบัติธรรมชั้นสูงของพระโพธิสัตว์ทุกพระองค์ เรียกว่า "มหาอุปสรรค" ซึ่งถ้าท่านผู้ปฏิบัติธรรม นำมาท่องทุกวัน จะช่วยขัดเกลาจิตใจให้ดีงาม ช่วยให้ง่ายต่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน

มงคล ๓๘ ประการ

มงคลที่ ๑ ไม่คบคนพาล	มงคลที่ ๒ คบบัณฑิต
มงคลที่ ๓ บูชาบุคคลที่ควรบูชา	มงคลที่ ๔ อยู่ในถิ่นที่เหมาะสม
มงคลที่ ๕ มีบุญวาสนามาก่อน	มงคลที่ ๖ ตั้งตนชอบ
มงคลที่ ๗ มีความรู้	มงคลที่ ๘ มีศิลปะ
มงคลที่ ๙ มีวินัย	มงคลที่ ๑๐ มีวาจาสุภาพ
มงคลที่ ๑๑ บำรุงมารดา บิดา	มงคลที่ ๑๒ สงเคราะห์บุตร
มงคลที่ ๑๓ สงเคราะห์ภรรยา	มงคลที่ ๑๔ ทำงานไม่คั่งค้าง
มงคลที่ ๑๕ บำเพ็ญทาน	มงคลที่ ๑๖ ประพฤติธรรม
มงคลที่ ๑๗ สงเคราะห์ญาติ	มงคลที่ ๑๘ ทำงานไม่มีโทษ
มงคลที่ ๑๙ งดเว้นจากบาป	มงคลที่ ๒๐ สำรวมจากการเสพสิ่งของมึนเมา
มงคลที่ ๒๑ ไม่ประมาทในธรรม	มงคลที่ ๒๒ มีความเคารพ
มงคลที่ ๒๓ มีความถ่อมตน	มงคลที่ ๒๔ มีความสันโดษ
มงคลที่ ๒๕ มีความกตัญญู	มงคลที่ ๒๖ ฟังธรรมตามเวลาที่เหมาะสม
มงคลที่ ๒๗ มีความอดทน	มงคลที่ ๒๘ เป็นคนว่าง่าย

มงคลที่ ๒๙ เป็นผู้สงบ	มงคลที่ ๓๐ สนทนาธรรมตามเวลาที่เหมาะสม
มงคลที่ ๓๑ พยายามลดละกิเลส	มงคลที่ ๓๒ ประพฤติอย่างพรหม
มงคลที่ ๓๓ เห็นจริงที่ประเสริฐ	มงคลที่ ๓๔ ดับกิเลสภายในใจ
มงคลที่ ๓๕ จิตไม่หวั่นไหวในโลกธรรม	มงคลที่ ๓๖ จิตไม่โศก
มงคลที่ ๓๗ จิตไม่มีมลทิน	มงคลที่ ๓๘ จิตสงบ

ที่สุดแห่งการดำรงชีวิต ๑๔ ข้อ

๑. ศัตรูที่ร้ายกาจที่สุดของชีวิตของเรา คือ ตัวเราเอง
๒. ความล้มเหลวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิตของเรา คือ ความอวดดี
๓. ความเขลาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของชีวิตของเรา คือ การเชื่อคนง่าย
๔. ความเศร้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ ความอิจฉา
๕. ความผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การทอดทิ้งตัวเอง
๖. บาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือ การหลอกลวงตัวเอง
๗. อารมณ์ที่น่าสงสารที่สุด คือ การทำตนให้ต่ำลง
๘. ชีวิตที่น่าสรรเสริญที่สุด คือ การเลือกทางแห่งความก้าวหน้า
๙. การล้มละลายของการดำเนินชีวิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ ความท้อแท้ใจ
๑๐.สมบัติที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการดำเนินชีวิต คือ การมีสุขภาพดี
๑๑ หนี้แห่งการดำเนินชีวิตที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ หนี้ของการเห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน
๑๒. การให้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การให้อภัย
๑๓. ความไม่สมบูรณ์ที่สุดของการดำเนินชีวิต คือ การไม่รู้จริง
๑๔. ความพอใจที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของการดำเนินชีวิต คือ การให้ทาน

กรวดน้ำสี่ภาค

บุญกุศลที่ข้าพเจ้า..........ใส่บาตรทำบุญ(สวดมนต์ ไหว้พระปฏิบัติสมาธิฯลฯ) และทำคุณความดีในวันนี้และในวันข้างหน้า ข้าพเจ้าขอแยกส่วนบุญออกเป็นสี่ภาค

ภาคที่หนึ่ง ให้กับบิดา มารดา เบื้องซ้าย เบื้องขวา สามี ภรรยา บุตร ธิดา ทั้งในที่ลับและที่แจ้ง

ภาคที่สอง ให้กับปู่ ย่า ตา ยาย เบื้องซ้าย เบื้องขวา ครู อาจารย์ อุปัชฌาย์อาจารย์ บุพการี ผู้มีพระคุณ ญาติพี่น้องทั่วทวีปอาณาจักร

ภาคที่สาม ให้กับเจ้ากรรมนายเวร จากอดีตชาติ ปัจจุบันชาติ อนาคตชาติ ถ้าท่านทั้งหลายเคยล่วงเกินข้าพเจ้าไว้ในภพภูมิใดๆก็ตาม ข้าพเจ้า.........ขออโหสิกรรมให้ทั้งสิ้นยกถวายพระพุทธเจ้าเป็นอภัยทาน ถ้าข้าพเจ้าเคยล่วงเกินท่านทั้งหลายไว้ ขอให้ท่านทั้งหลายโปรดอโหสิกรรม ให้กับข้าพเจ้า......และขอให้หมดหนี้ทั้งในชาตินี้และภพภูมิใดๆไม่เกี่ยวข้องกัน

ภาคที่สี่ ให้กับสัตว์ทั้งหลายที่เขาล่วงเกินเราก็ดี ที่เราล่วงเกินเขาก็ดี รวมทั้งเชื้อโรค โรคภัยไข้เจ็บ โรคาพยาธิ ทั้งภายในร่างกาย และภายนอก ร่างกายของข้าพเจ้า..........และทุพภิกขภัย และภัยพิบัติทั้งปวง ด้วยเทอญ

ขอให้ท่านทั้งหลายที่กล่าวนามก็ดี ไม่ได้กล่าวนามก็ดีจงมารับ ส่วนบุญกุศลของข้าพเจ้า ขอให้ทั้งสี่ภาคจงมารับส่วนบุญกุศลของ ข้าพเจ้า..........ท่านทั้งหลายที่มีความทุกข์ ขอให้พ้นจากความทุกข์และ ท่านที่สุขอยู่แล้ว ขอให้สุขยิ่งๆขึ้นไป

การอุทิศบุญให้กับผู้เสียชีวิตแล้ว

บุญกุศลที่ข้าพเจ้า..........ได้ใส่บาตรทำบุญ ฯลฯ(สวดมนต์ ไหว้พระปฏิบัติ สมาธิฯลฯ)และคุณความดีในวันนี้และในวันข้างหน้า ข้าพเจ้า.......ขออุทิศ ผลบุญนี้ให้กับ นาย,นาง..........(เทวดา นางฟ้า ให้ใช้คำว่าส่ง) ขอผลบุญนี้ จงสำเร็จแก่ นาย,นาง..........ครบถ้วนทุกประการเทอญ ขอให้เป็นปัจจัย นิสสัยตามส่งให้ นาย,นาง..........สำเร็จมรรคผล ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ สร้างกุศลกรรมในภพภูมิที่อยู่ ขอให้หลุดพ้นจากนิวรณ์ ทั้งหมดทั้งหลายทั้งปวง ในภพภูมิมนุษย์ ขอให้พ้นจากความทุกข์ ขอให้มีความสุขและสุขยิ่งๆ ขึ้นไปเทอญ

พระสยามเทวาธิราช